

амфитеатръ, се издига къмъ сѣверъ до върха на възвишенността. Особенно красивъ видъ града трѣбва да има отъ тукъ вечеръ, когато той е освѣтленъ.

На около 2-3 версти отъ града, опълчението мина на дѣския брѣгъ на рѣката по единъ дървенъ, не съвсѣмъ здравъ, мостъ. До тукъ по течението на рѣката имаше нѣколко воденици съ една фабрика за свѣщи.

Отъ моста пътя върви испърво по равна мѣстность — помежду бостани, а по послѣ, като минава пакъ по единъ дървенъ мостъ, вѣскача се нагорѣ право къмъ югъ. На върха на възвишенността — платото — пътя се расклонява на два: едина извива къмъ западъ за Габрово, а другия — къмъ Истокъ за Елена. Опълчението изви по втория. Отъ тукъ вълнообразната живописна мѣстность постепенно се възвишава къмъ югъ, гдѣто, най-насетнѣ, се слива съ грандиозния Балканъ.

Като изминахме 5-6 версти отъ расклонението на пътя, извихме въ дѣсно — по селски пътъ. Тукъ имаше малка почивка, отъ тамъ потеглихме за с. Плаково, гдѣто имаше голѣма почивка до 4 часа.

Селото Плаково е расположено по течението на малката Балканска рѣч. Вѣлица. Отъ сравнително добритѣ и чисти къщи и двороветѣ съ много добритѣ фруктови градини се виждаше, че обитателитѣ му се радваха на добро материялно състояние.

Въ 4 часа опълчението напустна Плаково. Нѣкои отъ опълченцитѣ бѣха се отбили въ селото и сега тѣ бързаха да стигнатъ ротитѣ си. Единъ отъ тѣзи опълченци, който се билъ поспрѣлъ на пътя да си вържи торбата, билъ съгледанъ отъ подпоручика П. Послѣдний ударва коня си и се спуща върху казанния опълченецъ съ нагайка въ рѣка. Опълченеца, види се, отъ чувство на самосъхранение, — да го не стѣпче коня, хваща този послѣдния за юздата, по думитѣ на подпоручикъ П. Тогавъ разсърдения подпоручикъ изважда револвера си, насочва го въ гърдитѣ на дързкия опълченецъ, спуща ударника и послѣдния, облѣнъ въ кръвта си, пада мъртавъ.